

INFORMATOR

STOWARZYSZENIA „RÓŻA”

NR 44, KWIECIEŃ 2023

*Śmierć zawarła się z życiem w boju nad podziw!
Choć poległ Wódz życia, dziś króluje żywy!*

**Szanowni i Drodzy Członkowie Stowarzyszenia „Róża”!
Kochani Przyjaciele Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny!**

Życzymy Wam na najbliższe Święta Zmartwychwstania Pańskiego nieustannego zachwytu w Duchu Świętym nad krzyżem, który otwiera Niebo, i nad śmiercią, która rodzi życie. Niech miłość naszego Króla zasiadającego dziś na tronie chwały po prawicy Boga Ojca zbawia i napędza Wasze serca radością odniesionego przez Niego zwycięstwa.

Trwajmy w te Święta i przez całe nasze życie przy tronie Jezusa Króla Polski i walczmy mężnie pod Jego sztandarem, abyśmy zdołali ocalić naszą Ojczyznę i otrzymali udział w Jego chwale.

Życzymy Wam, Drodzy Przyjaciele, owocnego przeżycia Triduum Paschalnego i błogosławionego Wielkanocnego poranka.

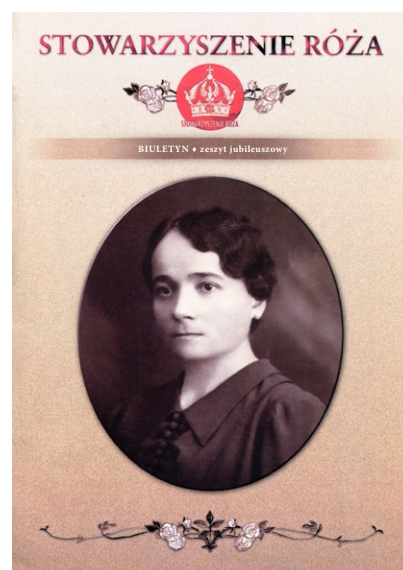
Zarząd Stowarzyszenia „Róża”

Powodów do radości tym razem mamy więcej. Chcielibyśmy Wam, Kochani Przyjaciele, podziękować za współpracę z nami w Dziele Intronizacji Jezusa Króla Polski. Większość z Was jest z nami już od 20 lat! Przede wszystkim dziękujemy za Wasze modlitwy wspierające Dzieło i nas; dziękujemy za regularne opłacanie składek członkowskich i za wszystkie ofiary wpływające na nasze konto statutowe; dziękujemy za rozpowszechnianie w swoim środowisku naszych materiałów dotyczących Intronizacji Jezusa Króla Polski, zwłaszcza za podejmowanie konkretnych działań apostołskich w swoich parafiach.

Z tej okazji oddajemy do Waszych rąk specjalny numer Biuletynu poświęcony naszej wspólnej 20-letniej działalności. Ile tam pracy, trudu i wyrzeczeń... ile serca włożonego w te wszystkie działania. Wiele osób tworzących tę historię nie doczekało tu na ziemi tego Jubileuszu, ale na pewno orędują za nami u tronu Jezusa Króla. Pamiętajmy i my o nich w modlitwie: wieczne odpoczywanie...

Bogata to historia, dlatego wybaczenie, jeśli nie wyróżniamy nikogo indywidualnie, jeśli może umknęło nam jakieś ważne dla Was wydarzenie. Staraliśmy się choć w skrócie przypomnieć wszystkie Wasze i nasze działania dla Jezusa Króla, w Polsce i w środowiskach polonijnych na całym świecie, ale pewnie nie udało się nam tego zrobić...

Pozostawiamy Was zatem ze wspomnieniami i czekamy na Wasze opinie i uwagi.

Modlitwa dzieci Króla

Czterdzieści dni postu, które były czasem naszego większego skupienia i wyciszenia, nauczyło nas kilku postaw synowskich do Boga: ufności, miłości... i cierpliwości. Możemy powiedzieć, że takim miejscem, w którym z pewnością praktykujemy te postawy królewskiego dziecka, jest nasza osobista modlitwa: „idę” na modlitwę, aby spotkać się z moim Królem, który jest źródłem mojego życia, jest moim pokarmem, Jemu ufam i Jego uwielbiam.

To nie my zapoczątkowaliśmy ten rodzaj relacji, przyjacielski i miłosny. To było i jest odwiecznym pragnieniem Boga, by żyć w relacji zaufania, relacji osobistej, w której człowiek potrafi wystawić się nawet w swojej słabości na dobrotliwe spojrzenie Boga. Jednak ta naturalna relacja została zerwana w raju przez nieposłuszeństwo. Odtąd Bóg boleśnie odczuwa zerwanie tej więzi ze swoim stworzeniem, i tak jak niegdyś w raju, tak teraz chodzi i pyta: Gdzie jesteś? Poświęcanie czasu na modlitwę oznacza odpowiedź na to Boże pytanie: Oto jestem!

Człowiek jest istotą relacji, przede wszystkim z Bogiem. Nasza grzeszność nie zrywa tej relacji, bowiem Ojciec nie daje się pokonać ludzkiemu nieposłuszeństwu, wręcz przeciwnie, nasza niewierność staje się okazją do objawienia się miłości i pragnienia Serca Boga. Jego pragnienie i przymierze są o wiele potężniejsze niż nasze zło.

Ponieważ jesteśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga, to jesteśmy przybranymi dziećmi Boga. Dlatego Ojca nie interesuje posiadanie służącego, który doskonale wypełnia Jego Prawo, ale Jego pragnieniem jest posiadanie dziecka, które nie ukrywa się przed spojrzeniem Ojca, gdy popełni zło. Przypomnijmy sobie przypowieść o marnotrawnym synu, a właściwie o dwóch braciach... Zauważamy radykalną różnicę między braćmi, między synem i sługą: podczas gdy obaj wykonują wolę Ojca i pracują dla Niego, to tylko syn doświadcza zażyłości z Ojcem.

W naszym chrześcijańskim życiu nie możemy przyjmować postawy niewolników, pozostawać sługami, kiedy jesteśmy powołani, by stać się dziećmi. Każdy, kto chce pracować dla Pana, ale nie chce pogłębiać osobistej relacji w modlitwie, uważa się jedynie za sługę: nie zna Boga jako Ojca, zna Go tylko jako Pana, a nawet wymagającego Pana. Tymczasem Jezus mówi: Już was nie nazywam sługami, ale przyjaciółmi, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, i oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca (J 15). Po czym, dla jasności wypowiedzianych słów, dopowiada: *Nie wyszcie Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał* (J 16).

Dlatego fałszywą hojnością i niezrozumieniem Boga, naszego Ojca, jest nieakceptowanie siebie jako dziecka i chęć pozostania sługą. Jeśli nie znajdujemy czasu na modlitwę (jako relację z Bogiem, a nie odmawianie formułek pacierza), relację opartą na zaufaniu i synostwie, odrzucamy plan samego Boga, naszego Ojca. „Poprawny” syn ojca też miał taką postawę: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu, ale czy był synem, w całym tego słowa znaczeniu?

Synowska czy dziecięca postawa wobec Boga, relacja zaufania i miłości jest tą, na którą czeka Bóg. Na nic zdadzą się najpiękniej odmawiane modlitwy, formuły, ozdobione ołtarze, szaty liturgiczne, piękne śpiewy i bogate świątynie, jeżeli nie będziemy mieć w sercu i umyśle dziecięctwa Bożego. Pan Jezus w słowach do Samarytanki powiedział jednoznacznie: Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie (J 4, 23-24). A najprostszymi środkami do osiągnięcia tej postawy duchowej są: Eucharystia, czytanie Pisma Świętego i modlitwa *Ojciec nasz*. One to kształtują naszą relację do Boga, w której z dziecięcą prostotą i pełnym zaufaniem wypowiadamy: bądź wola Twoja.

Barbara Pasternak

Ocean Bożej Miłości

Moja miłość do Ciebie
jest kroplą w oceanie
Twojej miłości do mnie
Jezu Chryste, mój Panie.

Twoja miłość jest czysta,
bezwarunkowa, Boska.
Nie zniszczy jej moja grzeszność,
nie zniszczy jej moja troska.

Wyrzekam się ciemności.
Co mam, Królu, jest Twoje.
Niech pokój mnie ogarnie,
świata się już nie boję.

Oddaję moją grzeszność
i to co jest zakryte,
bo imię moje Panie
na dłoniach Twych wyryte.

Jolanta Kawecka

Plany i nadzieje na bieżący rok

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus

Wierzę w Kościół Chrystusowy – takie wyzwanie postawił nam Kościół na ten rok liturgiczny. Myśl zawarta, w encyklice papieża Piusa XI *Quas primas* wskazuje zadanie Kościoła: ciągle podejmowanie dzieła przybliżenia, łaskawego władztwa, naszego Pana...

Z tą myślą zacząłem swoje plany i nadzieje na bieżący rok. Najważniejsze to, co przed nami. Nowenna do Jezusa Chrystusa Króla znalazła swoje miejsce w naszej parafii. Przychodziło niewiele osób, najbliższych. Ogłoszenia parafialne nie wystarczały. W czasie ostatniej nowenny, frekwencja była znacznie lepsza. Zawdzięczać to można tylko zdecydowanej akcji wykorzystującej sms i facebook. Zapraszałem osoby, z którymi się modłę w innych wspólnotach.

Teraz pojawiła się możliwość spotkania się z ludźmi w parafii celem rozpowszechnienia tematyki Chrystusa Króla. Tworzenie nowej wspólnoty modlitewnej, według mnie, nie jest konieczne. Słowa kapłanów zawarte w liturgii, pięknie nazywają Jezusa Królem Królów i wierni powinni mieć to pojęcie we krwi i sercu. Poza tym wszyscy chrześcijanie mają tę samą misję: królewską, kapłańską, ewangeliczną.

Konieczne jest przybliżenie wiernym Kościoła obecności naszego Pana w sferze społecznej i narodowej. Podstawą powinno być objaśnienie okoliczności politycznych, społecznych, ogólnie historycznych, aby było jasne, dlaczego papież w 1925 roku wydał dekret o nowym święcie w Kościele. Pius XI wskazał, że tylko Królestwo Chrystusowe jest ratunkiem dla ludzkości. Trudna sytuacja świata międzywojennego, była zarzewiem następnej wojny i papież wskazywał Chrystusa Króla jako jedyną drogę. Myślę, że podstawowym źródłem w moim przybliżaniu tematu będzie encyklika Piusa XI. *Quas primas* znaczy Ten pierwszy, a autor Pius XI kieruje słowa tylko i wyłącznie do ludzi. Ludzi zmagających się z nieszczęściami i nawałnicą zła wynikającego z wojny. Papież wzywa do pokoju Chrystusowego, by szukano pokoju w królestwie Chrystusowym. Bez dokładnej znajomości tej encykliki nigdy nie zrealizujemy treści Epilogu Jubileuszowego Aktu..., najważniejszego programu naprawczego.

Papież Pius XI znał Polskę, jej historię i był przekonany, że *właśnie na tej polskiej ziemi kłosać będziecie podwaliny pod nowe opatrznosciowe dzieła ku czci Chrystusa Króla...*

Przesłanie Kongresu: W diecezjach i parafiach – króluj nam, Chryste!, który miał miejsce w Warszawie w dniach 4-7 listopada 2021 roku, to droga do stworzenia dobrego programu współpracy większości wspólnot w naszym Kościele. Tak jak jest to zawarte w epilogu Komentarza do Jubileuszowego Aktu...: wymaga to solidnej prezentacji dzieła... Program naprawczy, nadzieje na pomoc duszpasterzy – są niezbędne i zacząć trzeba od powołania koordynatorów w każdej diecezji. Jest to podstawa, inaczej każda inicjatywa świeckich łatwo bywa wygaszona. Tymczasem Intronizacja Chrystusa Króla i nawrócenie do Boga w Polsce, jak mówiła S.B. Rozalia Celakówna, jest niezbędna, aby Polska ocalała.

Ocenę obecnej sytuacji w świecie i miejsce Polski, pozostawiam każdemu z nas.

Bardzo ważny jest epilog modlitewnika czcicieli Chrystusa Króla, wskazuje bowiem na drogę, jaką jest ciągła modlitwa.

Popieram przesłanie Kongresu: *W diecezjach i parafiach – króluj nam, Chryste!* To droga do stworzenia dobrego programu współpracy większości wspólnot w naszym Kościele. Jest to duchowa ufność w plany Boga. My mamy ufać Jezusowi, i to On tego dokona. My jesteśmy Jego narzędziami, a im bardziej będziemy wyzuci z siebie, tym większe możliwości działania ma On.

Ile dobrego wydarzyło się po przeprowadzeniu Jubileuszowego Aktu? Niewyobrażalne położenie Polski w świecie. Państwa Zachodniej Europy wypierające się Boga słabną. Świat będzie się zmieniał. Nadzieja i miłość powinny być w naszych sercach.

Bóg jest Stwórcą wszechświata. Jezus przez swego Ojca jest Królem wszystkiego. Tylko człowiek, mający wolność, może Jezusa uznać swoim i swojego narodu Królem i Panem.

Jak na początku napisałem o nadziei na ten cały rok z wyzwaniem: *Wierzę w Kościół Chrystusowy*, próbuję opracować formę przekazu, podzielenia się z moimi bliskimi z mojej parafii, aby jak najszybciej zrealizować wszystkie założenia ostatniego Ogólnopolskiego Kongresu Jezusa Chrystusa Króla. Podstawą będzie dokładne poznanie treści i sytuacji historycznej powstania encykliki *Quas primas* oraz starania o beatyfikację S.B. Rozalii Celakówny.

Wiesław Czech

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Rozpoczęcie nowego roku jest okazją do refleksji nad tymi wydarzeniami, które w ubiegłym roku miały miejsce w naszym regionie, a dotyczyły działalności intronizacyjnej.

Bogu niech będą dzięki, przez Serce Najświętszej Maryi Panny, za otrzymane łaski, za te małe kroki, które pozwoliły naszej kilkusobowej grupie na wspólnotową Adorację Najświętszego Sakramentu, byśmy mogli zanosić przed tron Boskiego Króla nasze modlitwy wdzięczności i uwielbienia. Wykorzystując teksty intronizacyjne, przy akompaniamencie muzycznym, oddawaliśmy Bogu Ojcu chwałę i cześć, a jednocześnie informowaliśmy wiernych o dokonanej przez Naród Polski w 2016 roku w Krakowie Intronizacji Jezusa Króla Polski.

W listopadzie ubiegłego roku przez dziewięć kolejnych dni (11-19 XI) nasza grupa spotykała się o godz. 8,00 rano w kościele parafialnym przed Mszą św., aby wspólnie poprowadzić 9-dniowe nabożeństwo, przygotowujące wiernych do uroczystości Chrystusa Króla. Każdego dnia, po odczytaniu na dany dzień Słowa Bożego, po modlitwach odczytywaliśmy fragmenty pism S.B. Rozalii Celakówny, tej nieznannej w naszych rejonach pielęgniarki z Krakowa, kandydatki na ołtarze, przybliżając jej życie i myśli.

Po raz pierwszy w naszej parafii w uroczystość Chrystusa Króla, dnia 25 listopada 2022 roku, został odczytany i odnowiony przez celebransów – na każdej Mszy św. – Jubileuszowy Akt Intronizacyjny. W poprzednich latach był on odczytywany tylko na jednej Mszy św. głównej, tj. o godz. 9,00 rano. Aby doszło do tych wydarzeń, tuż przed uroczystością udało się nam rozprowadzić książeczki z 9-dniową nowenną do wielu wiernych, a także, do większości parafii w Gorzowie. Wielu proboszczów jest zorientowanych w temacie, ale niektórzy byli zaskoczeni, że Dzieło Intronizacji jest Dziełem Ogólnopolskim, zatwierdzonym przez Episkopat Polski, a nie prywatnym pragnieniem kilku modlących się osób. Książeczki te, dostarczone wcześniej, pomogły księżom proboszczom na zapoznanie się z ich treścią i zaplanowanie w kalendarzu modlitewnych wydarzeń.

W minionym roku, w czerwcu i w sierpniu odwiedziłam siedzibę Chrystusa Króla Polski w Szczyglicach. Uczestniczyłam we wspólnym spotkaniu z członkami Stowarzyszenia „Róża”, gdzie wśród modlitwy i długich rozmów, omawialiśmy wiele spraw bieżących, dotyczących przygotowania obchodów 6. rocznicy Intronizacji. Uczciliśmy też 10. rocznicę śmierci Ojca Tadeusza Kiersztyna oraz 78. rocznicę śmierci S.B. Rozalii, naszej kandydatki na ołtarze.

Za wszystko Bogu niech będą dzięki.
Urszula Mintura

Dziś polecamy...

BÓG ZAKRÓLOWAŁ, str. 68 – 5 zł
Książeczka zawiera tekst *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana* wraz z Komentarzem oraz krótkie teksty związane z historią Intronizacji i piękne ilustracje, między innymi zdjęcia prac złotniczych Wojciecha Hytrosia, który od 20 lat tworzy artystyczne dzieła dla Jezusa Króla Polski.

Ta książeczka powinna znaleźć się w każdym polskim domu.

Nasze zadania...

Jednym z zadań członkowskich jest promocja misji Rozalii Celakówny, dlatego pragniemy przypomnieć, że w Księgarni Stowarzyszenia posiadamy bardzo tanie materiały (broszurki, książki) o Rozalii Celakównie i jej misji, tj. o Intronizacji Jezusa Króla Polski. Księgarnia jest nie tylko dla członków, dlatego można przekazywać innym osobom naszą stronę internetową, aby mogli zapoznać się z misją Rozalii i naszą ofertą wydawniczą.

www.intronizacja.pl

Korespondencję prosimy kierować na adres:
Stowarzyszenie „Róża”, ul. Do Wilgi 23, 30-419 Kraków – z dopiskiem: Informator.
Biuro Zamówień: tel. 517 064 760; e-mail: biuro.stowarzyszenie.roza@gmail.com
Nr konta statutowego (składki, darowizny): 88 1240 4504 1111 0000 4669 6643